Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

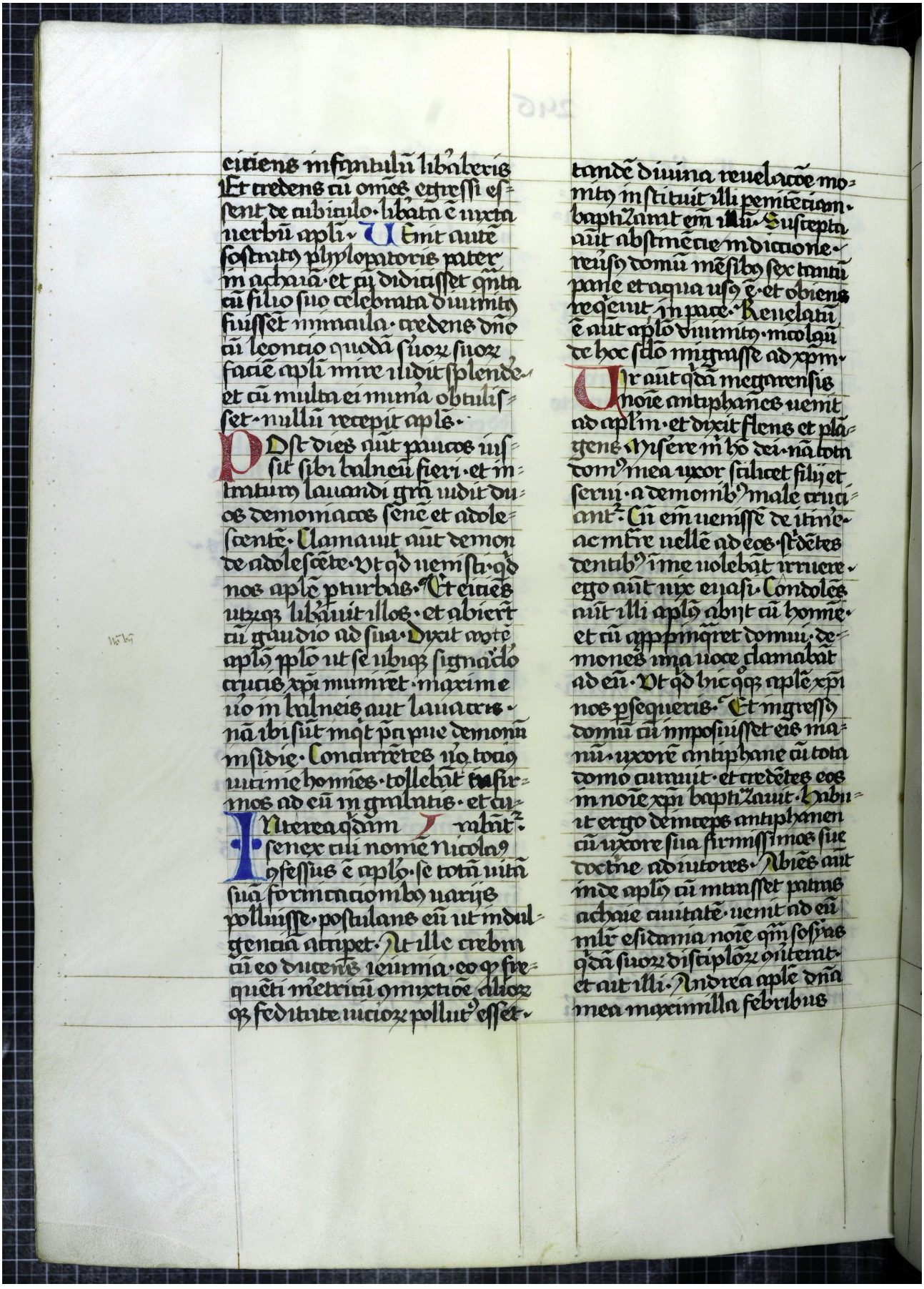

ciues ms tumultu libaueris
Et credens cū omēs egressi es-
sent de ambitu libata ē uncta
uerbū apli. Uēnit autē
sostratus phylopatoris pater
m achaia et pi didicisset qnta
cū filio suo celebrata diuinitus
fuisset mmaila credens dño
cū leoncio quodā suoz suoz
factē apli mire irrudit splende-
et cū multa ei mima obtulis-
set nullū recepit aplē.

Post dies aūt paucos uis-
sit sibi balneū fieri et in
tratuꝝ lauandi grā iudit du-
os demoniacos sēnē et adole-
scentē. Clamauit aūt demon
de adolescēte. Vt qd uenisti qd
nos aplē pturbas. Et ciues
utroq libauit illos et abierūt
cū gaudio ad sua. Dixit autē
aplō pplō ut se ubiq signaculo
crucis xpi munirēt maxime
uō in balneis aut lauacris.
nā ibi fuit mgt pa pne demoniū
m sidie. Conuertētes uō trag
uitate homēs. tollebāt tra-
mos ad eū in grabatis. et cū

Interea q̄dam rabbi.
senex cui nome Nicolaꝰ
ofessus ē aplō. se totā uitā
suā formicationibꝫ uarijs
pollusisse. postulans eū ut mdul
gentiā acquirat. Ut ille crebm
cū eo duceret ieuma. eo q̄ fre-
quēti metricū omixtiōe alioz
q̄ fedituite uicioz pollutꝰ esset.
tandē diuina reuelatōe mo-
nitꝰ mstituit illu penitētiam
baptizatū in illū. Susceptā
aūt abstinētie mdictione
reuisq̄ domū mēsibꝫ sex tantū
panē et aquā usq̄ ē. et obiens
recepit in pace. Reuelatū
ē aut aplō diuinitꝰ mologū
de hoc sēdo migrasse ad xpm.

Uir aūt q̄dā megarensis
noīe antiphanes uenit
ad apl'm. et dixit flens et plā-
gens. Miserere mihi dei. nā uxor
domꝰ mea uxor scilicet filij et
seruꝰ. a demonibꝰ male uexa-
ant. Cū ēm uenissē de itinē-
ac mīre uellē ad eos. sedētes
dentibꝰ ime nolebāt irruere.
ego aūt uxē eius. Condolēs
aūt illi aplō abiit cū homīe
et cū appropinq̄ret domui. de-
mones ma uoce clamabāt
ad eū. Vt qd huc q̄q̄ aplē xpi
nos psequeris. Et ingressꝰ
domū cū imposuisset eis ma-
nū. uxorē antiphane cū tota
domo curauit. et credētes eos
in noīe xpi baptizauit. Habi-
it ergo dem ceps antiphanen
cū uxore sua firmissimos sue
doctīne ad iutores. Abiēs aut
inde aplō cū mtrasset primus
achaie ciuitatē. uenit ad eū
mlt̄ es idama noīe q̄m sospes
q̄dā suoz discipulōz oīterent
et aut illi. Andrea aplē dñā
mea maxima filia febribus